

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10. П. пош.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в кірам 450 зол.
За границею:
В Америці і дозар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч.к., Румунії 151
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ш. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Українізація далі кульгає.

I.

Львів, 7. травня 1927.

Минулого року в червні місяці появилися були відомі тези КП(б)У. про підсумки українізації. В них теперішня диктаторка України, тобто КП(б)У засувала майже до подробиць своє розуміння українізації, обґрунтувала теоретично її доцільність зі свого вузкопартійного становища та намітила практичний план її провадження на будуче. В тих тезах, які ми своєчасно обговорювали, партія розправлялася з російським та українським шовінізмами, які мали унаглядити себе в процесі тереводження українізації, і що найважливіше осудила дуже гостро репрезентантів чисто культурної української течії серед українських членів КП(б)У. (Хвильовий і тов.) та те, що вони висунули в літературі ключ орієнтації на т. зв. психологічну Європу. Одночасно в тих же тезах підкреслювалося великі успіхи українізації на всіх ділянках радянського державного і культурного будівництва.

По ухваленні несповна року, то є в половині квітня цього року, застановлявся центральний комітет комуністичної партії більшовиків України знов над підсумками українізації і прийняв у тій справі обширні резолюції, опубліковані в харківських урядових і партійних органах з дня 19. квітня.

Щож ми довідуємося з тих підсумків? Багато не довідуємося, але про дещо всеж таки набираємо поняття не так з прямої мови резолюцій як радше споміж їх стрічок. Перш за все впадає в них у вічі якесь недоговорювання. Загальний тон резолюцій такий, що українізація в порівнянні з розмахом її попереднього року заломилася. Чому? Правдивих причин цього явища в резолюціях не вчитаете. Бож подавати за причину кульгання українізації зновже русотяпство чи як російський шовінізм, з яким нібито так завзято всі державні та партійні органи боролися, виглядає що найменше примітивно. А його резолюції подають! Неменше примітивно-наївно виглядає також те, коли між перешкодами українізації стрічаємо названим і український шовінізм. Та неаже можна собі подумати й уявити такий український шовінізм, що поборював би українізацію? — Для комуністів, видно й це можливе!

Причиною застою в українізації, який стверджує жмама езекутива КП(б)У, є що іншого. Треба її шукати в тому критичному повороті політики харківського уряду в напрямі якнайвирішлішого вислугування Москві, що зазначився на всіх ділянках праці того уряду протягом цілого минулого року і що найшов своє яскраве унаглядження у недавньо обговорених нами трансформаціях у нутрі тогож уряду, що сталися в наказу Москві, і ще перед всеукраїнським зїздом рад. На політичному горизонті радянської України появилася така кермуючі життєм постаті, що додали всім московським, що так скажемо, русотяпським елементам відваги саботувати українізацію. Додали їм відваги просто тому, що в тих постах від-

ОСНОВНІ ПОСТАНОВИ виборчої ординації для громад

з докладними поясненнями, та постанови і пояснення про підготовку виборів до громадських рад, містить

„Свобода“ в числі 19. з дня 8. травня ц. р. Вистарчить за всякі брошури. — Число 20 сот., 100 прим. 16 зол., 50 прим. 8 зол. — Замовляти в Адміністрації „Свободи“ Львів, Ринок ч. 10.

крили російські шовіністичні елементи співзвучні собі і духово найближчі елементи, при яких можна саботувати. В минулорічних тезах бачили ми досить багато цифр, що могли наглядно доказувати успіхи українізації. В теперішніх резолюціях ніяких цифрових даних нема. Але ж це є наглядне і капітальне ствердження:

„ЦК КП(б)У стверджує, що за винятком шкіл соціальної (тобто нар. шкіл) та деяких відділів політосвітроботи, де робота в справі українізації досягла значних успіхів, хоч і потрібне дальшого уточнення і поглиблення, в інших галузях роботи процес українізації далекий від завершення і потребує безупинної уваги та волі до його переведення з боку партійних організацій“. А далі ЦК „констатує факт деякого зниження книжної і продукції українською мовою“.

Думаємо, що наведеного досить, щоб переконалися про обниження темпа українізації. Та, не зважаючи на наведене, ми всеж вчитуємо між резолюціями — і такий характеристичний та нібито й „батьорний“ уступ:

„Зазначаючи цілу низку досягнень у галузі українізації від червеного пленуму (1926 р.), зокрема висунення на керівничу роботу секретарську чимало українських товаришів, ЦК КП(б)У звертає увагу всіх парторганізацій на потребу посилити роботу в справі переведення українізації“.

А в іншій точці резолюцій стрічаємо ще таке:

„Визначаючи за потрібне систематично поглиблювати українську мову на партійних зборах, поставити за обов'язок товаришам, що нею володіють, виступати цією мовою“.

Це вже недвозначно доказує, що в українській радянській державі всі кермуючі становища обсажені не українцями, і що тільки в минулому році заняло такі становища „чимало“ українців. Не треба тому дивуватись, що весь так званий партійний актив, тобто одиниці, що займають найвідповідальніші становища на території всієї УСРР як незнаючі цілковито української мови і як національно Україні чужі не будуть у невідгоду собі а переваж-

но то й проти своїх власних індивідуальних спроможностей (є між ними і такі, що ніколи не зможуть і не будуть у силі вивчити української мови) підтримувати українізацію. Українізацію можуть підтримувати тільки українці. А їх в радянській державній і партійній ерархії нема. Не даром же між резолюціями є й така, щоб „висувати українців на керівничу роботу“ власне в ім'я успішнішого проведення українізації.

Перед громадськими виборами.

Сіоністичне висношення.

В зв'язку з одержанням нами з Варшави інформацію про покликання д-ра Л. Райха і д-ра А. Ротфельда до Варшави, поміщеною в ч. 96. нашого органу під написом „Прелюдія“, одержуємо таке писмо в польській мові від д-ра А. Ротфельда, ген. секретаря східно-галицької сіоністичної організації.

„Високоповажаний Пане Редакторе!
В 96. числі Вашої цінної газети з дня 4. травня ц. р. появилася вістка, немов то голова східно-галицької сіоністичної організації посол д-р Райх і підписаний, як генеральний секретар тієїж партії, були завізані до Президії Ради Міністрів до Варшави, а то у зв'язку з можливістю жидівсько-українського порозуміння при наближаючих виборах до міських рад. Згідно з тією вісткою мали нас у Варшаві перестеріти перед наслідками такого есенціального порозуміння з українцями.

Відносно цієї вістки почуваюся до обов'язку повідомити Шановну Редакцію, що вона впадала жертвою фальшивої та зпальця-виснагої інформації.

Ані посол Райх, ані я не одержали візвання до Президії Ради Міністрів у справі виборів до міських рад, не конферували ми з нікими урядовими чинниками, як взагалі не були в тій справі у Варшаві.

Посол д-р Райх від часу повороту з Франції, т. є. від кінця березня перебуває без перерви у Львові. Шойно дня 1. т. ч. ц. р. ввечері виїхав на засідання Виконавчого Комітету світової сіоністичної Організації до Лондону через Варшаву, де затримався 2. травня. Тогож дня відбув там конференцію з міністром освіти д-ром Добруцьким у зв'язку з відложеним виборів до жидівської громади у Львові. Хід конференції був подробицею поданий до прикладного відомого в газетах.

Щож торкається мене особі, то від часу повороту з Варшави, т. є. від половини березня ц. р., не виїздив я зі Львова взагалі, а тим самим не міг і бути у Варшаві. Прощу Шановного Пана Редактора

конфікувати за несправдливона і за-
рządzić aniszczenie całego nakładu i
wydal w myśl § 493 pk. zakaz dal-
szego rozpowszechniania tego pisma dru-
kowanego. Zarząd wydaje się nakaz
odpowiedzialności redaktorowi tego cza-
sopisma, by ożczenie niniejsze umieścił
bezpłatnie w najbliższym numerze i ta-
kiejże stronie. Niewykonanie tego
nakazu pociąga za sobą następstwa prze-
widziane w § 21. ust. druk. 17. grudnia
1863 Dz. p. r. Nr. 6 z 1863 t. j. za-
sądzenie za przekroczenie na etywnie
do 400 zł. p. — Lwów, dnia 2. maja
1927 r. Hawel

НА
ДТИ до 10 місяців
Обув —
Одіж —
20526-12 Сукно
поручас українська фірма
„РЕГУЛЯТОР“
Львів Ринок 43. Тел. 15-78

ласкаво помістити це висношення у Вашій
підній газеті та прийняти як високого
поважання — д-р Адольф Ротфельд

На маргінесі цього висношення аважасно
потрібно зазначити, що вістку про по-
кликання керманців східно-галицької сі-
оністичної організації до Варшави одер-
жали ми з найбільш достовірного дже-
рела. Одночасно стверджуємо, що в на-
шій інформації не говорилось про конфе-
ренцію в Президії Ради Міністрів в часі
доконання, тільки в часі будучим. Тому й заперечення д-ра Ротфельда намі-
реної, хоч іще невдабутьої конференції, як
і ad hoc прикросний титул спростовую-
чого листа д-ра Ротфельда в „Хвилі“
під написом „Роблені відомості“ —
є шонайменше передчасні.

„Бойкотова агітація“ проти жидів
на провінції.

Львівський „Дер Morgen“, щоденник,
видаваний в жидівській мові — як орган —
так сказати — української групи
східно-галицьких сіоністів, почав з кінцем
квітня пр. видавати пресовий бюле-
тин, щоб інформувати про жидівські
справи ті суспільно-політичні, нежидівські
кола, які не володіють жидівською мо-
вою. Друге з ряду число цього бюле-
тину містить одну-одню інформацію
під обшючим написом: „Українська
бойкотова агітація проти жи-
дів на провінції“.

Подемо в цілості, розуміється — в пе-
рекладі з польської мови — цілий бю-
летень ч. 2:

„В „Дер Morgen“ з 27. квітня поміщено
листа з малого містечка в Карпатах, Волі
Михової: Жидівська громада в тій місце-
вості звертається з розпучливим покли-
ком до жидівських дітян і представників,
домагаючись помічати проти організа-
ційного місцевих гр. кат. священником без-
оглядного бойкоту усього жидівського
населення того містечка, що займається
торгівлею і нарахує до 70 (сімдесять)
жидівських родин. Згаданий священник
прізвищем Варека, виконує релігійну пре-
сію на християнське населення всієї пара-
фії, дошкільну йому і переслідуючи
просто найзвичайнішими способами ку-
пуючих або продаючих що-небудь жидів
селян і змушуючи їх купувати лише в ко-
оперативі, ведений ним самим.

В тій справі забирає голос в „Дер Мор-
ген“ пос. Інслер, який лише в наступ-
ному числі:

„Потрапляючи заучити скарга малого
жидівського містечка. Тон тієї скарги є
нам добре відомий і чуємо в ньому біль-
ше, як крик одної місцевості. Відомі нам
теж старі методи боротьби з жидами.
Українські політики, а шонайменше їх
частина, в останніх часах у відношенні до
жидів почали користуватись есенціальними
(sic!) засобами бойкоту. Безперечно в то-
му є велика небезпека для жидів, однак
небезпечним може бути і для українців.
Приклад поляків повинен би їх про те
попечити. Ненавистю нічого не будуватись.
Шкода для можливості згідного спів-
життя і суспільних інтересів між жидами
і українцями буде заїсся напівне бачив,
як користь з горстки зруйнованих жидів-
ських істнувань. Зате неважко вярстає
напад головних політичних проводників. А на
шляху українських політичних заглав, на
шляху до волі і прав для себе мудра
політика не творить аргументів проти
прав і гуманітарності. Відповідальні укра-
їнські політики повинні би про те пам'я-
ти, поки ще час“.

Жаліслива скарга жидівського населення
з Волі Михової (а не Волі Михової!) за-
рушила нас без сумніву більш, як купу
шіста фразеологічних пос. Інслера, відомого
ж з боротьби проти українського коопе-
ративного руху. Ми бажали перервати
наскільки розпучливу жидівську скаргу

Ked. czaw. „Dilo“ we Lwowie, z. 190/27.
W imieniu Kzesczyporpolitej Polskiej! Sad
okredowy karay orzekl na wniosek Prokura-
tury przy tymże Sadzie, ze treść artykułow
umieszczonych w czasopiśmie „Dilo“ Nr. 94
11.062) z dnia 1. maja 1927 pod tytułem:
1) „Hromadszaki wyborzy“ w ustpie między
słowami: „zwotowszym i słowami: „Propozyc-
ja“; 2) „Eadeckobilazowyska odnoszich-
niti“ w ustpie między słowami: „grup a slo-
wami: „Ta oc“; 3) „Z cerkowaycn spraw“ w
ustpie między słowami: „nakaz a słowami:
Ate... a (ieraj) ad 1) i 3) en. miosa zbrod-
ni z § 63 a uk. ad 2) ziamiona wysłepku z §
308 uk. uznał dokonana w dniu 30. IV. 1927

„Комуніст“ з 27. IV, н. р. приносить вістку, що Державна Українська Музична Експедиція („Пумка“), що перебуває тепер в виступах у Москві, відзначила звитягу в двомісячний побіт до Париза.

творчої думки є слово — того-
яким на голос думав демиург-тво-
рець і людей ним володіти навча-
— тож математики ним залюбки
послугуються, коли ходять про я-
влення змісту їх таємних формул
образів. Мало того, вони не різко
присвячують чимало часу на чисто
словесну спекуляцію, аналіз і син-
тезу, кладучи основи всеобіймаю-
чого філософського світогляду.
Так чинили пітагорейці, так пра-
цювали Бекон, Декарт і Лейбніс —
як мислителі-філософи. А звичайні
вчителі математики дуже часто за-
любки займаються письменством,
збирають книжки, а то й стародру-
ки і рукописи, як колись у нас д-р
Омельян Савицький, і є чи не най-
кращими учасниками і, бистріми
слухачами кожної поважної розмо-
ви з обсягу літератури і мистецтва.
Безсмертне вічне слово філо-
софа „математика“ увійшло в
основу особливого праші людсько-
го ума — аналізування, без якого
немає поступу в науці. Із словесної
аналізи явився на їх складах части-
ни, починаючи від часів основопо-
ложників старогрецької філософії
— виростала математика. Враз із
ростом живого слова й обсягу вира-
жених ним думок росла математич-
на спекуляція, як символ великої
аналізи і синтези. Тож усьому буй-
ному походові людського життя
високому летові творчої думки
найкращим пристанищем і виражен-
ням була й остане на все наука про
думки, науки наук — філософія, як

НАДІСЛАНО.

Чи знаєте куди привласняв збір ка, а дашь Стрітіння
для мавів і сиріт? Серошню сказати:
асього 12150 золотих! А чому! А чому?
Бо лише у 14 церквах збира зборка і по-
правляє на неї дають Митрополити, а
правом на неї церквах трьох кісцевій при-
зборка у всіх церквах по 5 зол. на од-
ну церкву, новиз 10 тисяч зол. Львів,
Домініканська ч. 11. 1504

Чи знаєте київко принаслід 2019
ка, а дашь Стрітін
для мав і сиріт? Серошино складати:
асього 42150 золотих! А чому! А чому?
Бо лише у 14 церквах Апла збрка і по-
мавмо на мадаю Мировишч, а
у правмо на мадаю Мировишч, а
збрка у всіх церквах трох кісцівій при-
збрка, скрошино рахунок по 5 зр, на од-
ну церкву, новиз 10 тисяч зр. Львів,
Долшіванськя ч. 11. 1504

3 театру.

Бенефіс артиста Волод. Блавацького.

Відомий робітник на київській Білоцерківській вулиці, артист В. Блавацький перед нещодавно на Рад. Україну провів з галицькою публікою. З тої нагоди Львівський Незалежний Людовий Театр виставив 2 травня трагедію Анскаго „Діло" і „Піс" в перекладі бенефіціанта. Відомої трагедії з життя жидів, важеним своїм змістом, захоплюючою силою драматичної експресії, оперта на глибоких життєвих конфліктах, вимагає дуже інтелектуальних і досвідчених глядачів.

Глядацькі прикмети, що режисер завадив собі багато праці, щоб у своїх скромних театральних умовах поставити трагедію Анскаго на відповідній висоті. Песа була видержана у відповідному темпі, мовчазна як сніг. І справді, призначення належить нашому артистові В. Блавацькому, що в одній особі — як перекладач, режисер та головний герой — вміло виконав і свого завдання. Цей талановитий актор, відомий нам з багатьох кращих (в трагедіях, комедіях, фарсах), з веселою заангажованістю „Березіле" до Харкова, куди вже на дніх виїжджає, виступає по собі велику шпильку у нашому театральному житті. Арт. Блавацький, то не тільки робітник на спеціальній армії, що серед незгодних і злиднів нашого життя промочував шлях на краще завтра, не жалюючи зусиль та праці. Блавацький — солідарний товариш, який рука об руку бачив і своїми співрозмовниками, борючись із великими недовгодями, невинно змушував нових шляхів у мистецтві. Та дрібнота і розвал нашого театального життя не творили сприятливих умов для розвитку його виступаючого таланту. Виставкою на Рад. Україну, виходить він на ширший шлях мистецької творчості — в першому українському експериментальному театрі, відомому далеко поза межами української землі. Львівська публіка, шире і гучніше працювала талановитого артиста, обдаровуючи київців.

З інших виконавців роль, які в „Піс" і „Діло" виконали, на перше місце, були: п. Вірляська, що в ролі Давида зивела сучасний тип гордої, збоченої горем матері, а в останній сцені 2-ої дії давала безмір природного жаху і розпачу. І. Гіриня в ролі Габе (ханія) створив досить вдало образ, та все ж таки не використав всієї сили своїх важких моментів — бо від такого актора, як п. Гіриня вимагається безумовно більше.

Інші актори достроювалися до цілості. Змітаючи подекуди і асперитозно театральність, дали кілька сильних моментів (як мр. Блавацький-Історія). Бенефісом В. Блавацького Незалежний Людовий Театр закінчив цю виставу сезон у Львові.

С. Ф.

Поможіть здвигнути дім-виставу для українських письменників і журналістів у Ямній. Засідачі ділом зрозуміли важку культурну працю і виявили свою зячність українським робітникам пера!

Жертви саєти на адресу: Львів, Підваз 7, Земельний Банк Гіпотечний, книжка ч. 1141.

Теринистий шлях.

Історія пам'ятника полтавці в Острів біля Ширя.

Містимо довгу історію скифових заходів і атаків громади Острів біля Ширя для збереження пам'ятки в честь своїх полтавців односельчан, яка є певно унікальною у світі з огляду на ті переноси, переселення й карі, що спадали з того приводу на ініціаторів цього культурного діла. Ця історія-мартирологія є пророчеством. Боготворним документом наших часів і нашого життя під Польщию, тому повинна бути унікальною — а науку й навіть громадським поколінням. Подвиги цієї герої, високоуважаної ідеї в Остріві і всіх тих місцевостях, де були переноси влади, повинні тепер, після затвердження статуту „Тав охорони воєнних могил" у Львові, бути засвідчені в кожній місцевості філії Т-ва, звернутися в подальшому енергійно до оконченого переведення в життя свого в кожного погляду похвального почну. Наша відповідь на всі можливі питання і перешкоди може бути тільки одна: Всього наш край повинен покривитися в найкоротшому часі пам'ятниками полтавців, як це є у всіх культурних народах!

Вступ.

Кожна чесна людина визнає свою горю на яку згадку — пам'ять Героя, що мав своє найвище добро, своє життя, за правду, за вітчину. Хто згадує пам'ять за своєю батьківщиною, той згадує собі сам вітчинний момент у серці своїх вірних земляків (напис на змешній пам'ятнику в місті Писс — „Діло", 1. III. 1927, ч. 45). Кожна культурна людина лю-

бить свою голову перед цим героєм, будучи свід, чулий, чи аргот! Показом хоч би отсей: „Діло" (в Польщі, саме на 6. українсько-російській границі, можна бачити величезний і величавий воєнний цвинтар. В різних рядах, як оком скити, простягаються воєнні могили іменних і безіменних борців, що наложивши головами за свою справу. Це головним чином москалі і невеличкий відсоток французів. По середині цвинтаря знаменитий пам'ятник, який прикрашує напис: „Asch sie sterben für die Vaterland!" („Діло", 31. жовтень 1925). Такі вони вмерли за свою батьківщину, а смерть за вітчину є вже таким великим, благородним і ідейним ділом, що слід кожному пошанувати й віддати поклін борцям за велику справу. Так розуміє справу культурна людина, так розуміє це й культурні німці. Далеко від рідної землі, на чужині, віддали вони честь і поклін тим, що впади у великій борі. А в тім самім „Діло" з 1925 р. пише д-р Іван Куровський про свої подорожі по Югославії та Італії отсей: „Подію до відома всіх, що брали участь у страшних боях на італійському фронті і тих з рідні, що їх сини або брати погинули там, що італійці з великим пієтетом удержують цвинтарі полеглих; погібших виконали і перенесли до окремих цвинтарів, де рядами лежать без рідних зародності, релігії та шари. Кожний полеглий має каменний пам'ятник, масивний, вкопаний у землю. На пам'ятнику є записана плита з емальованим написом, імя і прізвище полеглого, шарка, полк, в яким служив і число гробу. На середині цвинтаря, на виднім місці, стоїть велика каменна колона, на якій в італійській мові написано: „Obelisco eretto in onore caduti sub Ostavia".

Так пошанували пам'ять полеглих борців-героїв ворожого армії і держава — німці та італійці. А що ж говорять про погібших своїх земляків-співгромадян? Як вони старуються якомога більше утримати, уяковіти пам'ять своїх героїв для грядучих поколінь? І знов тут ведуть провід культурні німці. В Німеччині основано товариство, що опікується могилами впадших на війні. „Де тільки борилися німецькі армії, де тільки стояли німецькі воєнки, де тільки вмерла могила німецького борця, там негайно виступає товариство охорони тих могил. З тією метою товариство має докласти дати і пляни не лише німецьких воєнних цвинтарів, але по можливості й менших скупчень німецьких могил в Німеччині, Франції, Бельгії, Італії, Австрії, Югославії, Чехії, Польщі, Мадяришій, Румунії, Литві, Латвії, Україні, Болгарії, Туреччині — взагалі всюди, куди в боєвому поході переходили „озброєний німецький народ", залишаючи численні могили своїх синів". („Діло" з 14. жовтня 1926, ч. 227). Бо „тільки народи на найнижчому шаблі культури не зберігають пам'ятку минулого, не лішують ніяких слідів діяльності своїм нащадкам". („Діло", 7. I. 1926). „А в Польщі ж і сором дивитися, як представляється пошанування тих, що впади". („Діло", 14. X. 1926).

Застановився тепер самі, на якім шаблі культури стоїть ті, що ще до того гонять, гублять, нищать такі пам'ятки нашої бузавщини, що не добувають до утримання пам'ятки українських полеглих, до уяковіти наших героїв і борців? Добре І. Н. („Діло", 6. IV. 1926) каже, що „польська адміністрація не захоче ще й тут коментуватися забороною того, що дозволено кожному хочби найменшому народові в кожній державі" — та в тім власне й сук! Бо тому перечать разці події, при в Чорній Остріві, Бродках, Винниках і ін.

З тих подій наймаркантишніша мабуть в Остріві коло Ширя у львівській повіті. А що дотерпів ніхто не передає цієї великої події до історії грядучих поколінь, тому й уважає це своїм обов'язком. Там більше, що в об'явленій з тою справою. Подію цю історію по наведеним дослідним документам, та читачі нехай самі розв'язують той негоральський вузол.

† Посмертні згадки.

о. Володимир Янович, парох Луки, повіт Калущ, номер 25. IV. 1927 в 73 році життя, з 45 р. священства, вдовець по бл. п. Євгенії з Воєнівки, осиротили дві доньки Софію, жену о. А. Сірельського пароху Гаврилівці і Ольгу, жену о. А. Карпінського, пароху в Целімі. Парохом Луки був 41 літ, куди приїшов по смерті свого батька бл. п. о. Юліана, з Лодзика, де був сотрудником у дідуся своєї жини бл. п. о. Іосифа Замкаського. Був не муж великих чеснот, ревний свідок та правдивий-широкий любитель народу. Як віде життя, так до поспівної хвалі свого життя, змало того, що вже цілком підупав на силах, старався о добро як душевне так і матеріальне своїх парохів. А щодо не лишиці їх на Батьківщині без потіх, знеслашений — промоджений попір руки, довершив ще сам свідчення пасон в Луці в суботу вечером. В Польській стратив не лиш рідня широчинного, мировидного батька, але й громада Луки з прилученою Цілімовою доглатного, примірного і ревного священника, дорядника. Без помічі навіть матеріально і доброї поради ніхто не відійшов з його хати. За свій чистий, як хрусталий характер, товариський і скромний засуджує собі Пейнний не лиш у своїх, але й у су-

Купелі Заведення

в Карпатах над Лявинею серед найбагатшої в лісі околиці Гортанів. — Купелі горічі з мінеральною водою, купелі сонячні і купелі в Лявині, вода мінеральна до п'яти, рестаурація в місці на лікарське поручення, харч яринковий і жентиль. — Лічення по вказівкам лікарів: ревматичне запалення сугавів і м'язів, іскія, позлазнені стани жіночих недуг, туберкульоз заздрів і костей, кривуза, малокров'я, катарі шлунка і кишків, та каменів мочевих дорі і меду викині матерії.

— Купелі сезон від 15. травня (має 1927 р. —

Ціни в першій і третій сезони нижчі. Стяга за літ. Брошури на літ Стяга-Станіславів. Замовлення на адресу: Купелі Заведення Підлюте, пошта Перегісько.

сідла на велику пошану, на що доказ: участь в похоронах 28. IV. не лиш всіх оо. комеданальних, як і деяких з сусіднього деканату, але й великого здану народу як місцевого, так і з доокочинних сіл. В. И. П.

ОПОВІСТКИ.

Прогнука „Пал" до Грибова і Збоїск мідбудуться в неділю, 8. п. м. під пров. д-ра о. Ю. Морачевського. Збірка о год. 8. рано при останній стації трамваю ч. 10. (Замарстинівська рама). Поворот пополюди. Істи взяти зі собою.

Нові ситківкові токи. З 3. днем 7. травня зістануть віддані до ужитку Високоградства три новопобудовані і всім вигодам відповідні ситківкові токи побудовані на ґрунті Товариства „Дністер" при вул. Войтиха ч. 3. Оплати умірковані. Члени українських спортивних Товариств користуються 30% знижкою. Доїзд толмаєк ч. 4. — Завед токі. 2083 1-2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів КРЕМ ПЕРЛОВИМ Ігнатієм Львів. 956127-7

4.75 зол. коштує 6 ложечок до кави з хінського срібла у Мандя. Коперника 14. 1773 4-7

ПОТРЕБНІ СЕБАС дві машинишні уміючі вправно писати на машині „Адер" і два службових об'язані з бухгалтерією. Машинишні, які вже були зайняті у адвоката або нотаря матимуть першештво. Подання з описом життя, відписом свідоцтв і референціями надсилати до 10. травня на адресу Товариства зявизних о-безпечень „Дністер" Львів, Руська 20. 2073 2-2

КОМПІЕНТА рутинованого пошукує адвокат Ардан, Любачів. 2071 2-3

ПОШУКУЄТЬСЯ газдині, здорової, середніх літ, яка зайнялася би невеликим сільським домашнім господарством і кухнею при старій священній родині. Зголошення до Адміністрації з поданням відповідних поручень і усявіль під „Домашнє господарство". 2074 2-3

ПОШУКУЄТЬСЯ неткого курсора. Зголошення в Адміністрації. 2080 2-3

ЛЮКОМОБІЛ паровий, трансмісії, млинські і камінні машини, машини до оброблювання дерева і металів, доставляє: І. Шу м. м. Львів, Городецька 2 Б. (біля малого театру) телефон 41—47. 1884 8-10

ВІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятих літ в цілм краю заїсна фірма Іван Семанрайх Львів, Марійська пл. 5. 18736 8-10

ГОДИНИКИ прецейніші направляє деще во продає Юліан Добровольський-Лев Розважальський Львів, Готель Жоржа, Академічна 2. Віжутерія, також срібло власного виробу. — Догіди усявля. 2025 4-7

ІНТЕЛІГЕНТНА особа, пошукує посади на приходство на селі за газдиню. — Ласкаві зголошення під „Працьовита".

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

2071 РЕНТГЕНОЛЬОГ 3-3

Д-р Людвіка Ляндес Ляйнерова повернула і ординує в обсязі діагностичних також терапію поверхової і глибокої від 9—12 і від 3—6 у Львові, вул. 3 мая 7.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жовудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46. 1878 Пересілається Рентгеном. 24-25 Телефон 834.

До

Впр. о. д-ра Вергуна в Сокалі. Я спровадила з Народною Торговою в Сокалі три фляшки Кальотрікусу по 4 зол. Висхід чудовий. Волосся перестало цілком випадати, скріплювалося, відросло, згустіло. Всім знайомим, що поділяють тепер буйне мого волосся, горючо поручаю Ваш сирідині, а Вам за нього шире дякую. Маруся Комарницька 2086 Учителька.

Спеціальні опіски проти об'явизни

жовудка. Підлюте на частку. Поеси по полоні. Опіски для отику жовудка. Поеси по перебуді оперції. Бандажі заосмотровіючі найбільші і застарілі прокулини. Бандажі на літучу пнеку. Гумові панчохи проти жидків і пухлики ніг. Бандажі проти жидків і осування матиці. Природержки проти горблення. Гумові мочки для слабких на міхур мужиків і жінок. Протези штучних ніг і рук і т. п. поручає: Бандажист Польчек в Самборі 24. Шиниш дарок. 1940 7 10

Подяка.

Невмишма смерть забрала нам найдорожшого татка, дідуся і брата бл. п. о. Володимира Яновича, пароху Луки, пов. Калущ. Приблїти тяжким горем складаємо сердечну подяку всім тим добродіям і друзям, які своєю поміччю і співчуттям старалися умироти наш великий біль. Переводом дякуємо дорогим і сердечним сідам бл. п. о. Володимира, а то Високоградству Юрикам, парохам і зі Свіа, котрі цілий час сусідювання з собою уміли всі незначні рідні діляти з ним дозго і медоло в самітнім його житті, навідуваючи часто до себе, а передовсім Всех о. Ю. Юрикові за ласкаве поручення Покійного в часі шорного його виїзду для поратования адороль, за поміччю в слушанню о-сповідь в кожній с. пості, котрій жиню тяжкої праці в своїй парохії (3 червня) не наважась навіть і то з великою посявтою та з нараженням власного здоров'я заступати парохію Покійного (2 червня), аби лиш дати тим можливості своєму дорогому Сусідю-Пріятели! без журби о долю своєї парохії виконувати в спокою той час на скріплення його адороль. Що більше, коли лиш дорядався про нездужання Покійного в Рад. Суботу вечером, мило цілювній відправи Воскресної Утрині і свячення пасок в своїх трьох парках, по відправленню Служби Божої, поспішав селася, щоби ще в останніє статі поміччю Покійному в його парохії, потішав Святийого з Воскресінням Христовим та захити охоту і на дальшу поміччю в часі його недуги, не владіючись навіть так скорію катастрофі! Дякуємо Вам Високоград і Дорогі Пастору, Вашим Літчим як і Рад. Мамі Добродійні п. Мартиняній не лиш за співчуття, яке оказала для нас, але за Ваші ласкаві труді, які Ви понесли при тій нагоді так перед похороном як і в часі похорону уділюючи нам в своїй ласкавості особисті помічі. Рівноку дякуємо і Рад. П. Шербанюку! Букучовсь за шире співчуття, ласкаві помічі і особисту участь в похороні.

З глибоким душі дякуємо Всех. Духовенству за участь в похоронах а передовсім Впр. о. деканові Заричському з Войнякова за відправу парастасу в хаті, Служби Божої похоронної і провід в похороні. Всех о. Н. Юрикові за шире слово потіх в церкві, а Всех о. Памусевичеві за шире надгробне слово. Впр. о. Зюлковському, лат. парохові з Войнякова за участь в похоронах і надгробне слово. Впр. о. дек. Пришколі з Винник, шизгрові Покійного за відправу заупокойних Служб Божих, вірастася, провід а перенесенню тілших останків і участь в похороні. Впр. о. дек. І. Шербанюкові, о. Войтовичеві, о. Лиховичеві, о. Яр. Гургузі, о. Личківському, о. Івантинюві, о. Чорнязі, о. Крауцкі, і о. Дуткевичеві за відправу Служб Божих, за молитви, що не жалко труду віддати Старшому Братом поспішати прислугу. Дякуємо за уділену поміччю в часі недуги, як по смерті і за особисту участь в похоронах панам коллегам Впр. П. Прекам з Луки і Впр. П. Смолюнським з Цілімової, Зборуві українському зі шкільною дітворою з Луки під проводом Впр. п. д-ра Подганока і Цілімової під проводом Впр. п. д-ра Ляндеского, начальникової громади в Каміньському, Брантвям, Сестринкам, німкам приковим як також всім парохам, котрі своєю численною участю підняли пошуку цього сумного обряду. Нехай цю дорогою приймуть ще раз Всі, що своєю участю звеличили похорон О. Найдорожшого нам Татка, Дідуся і Брата та викили на печалений співчуття, найширішу нашу подяку.

Софія Сірелька і Ольга Карпінська, доньки о. А. Карпінського, о. А. Сірельського, Іван Янович, брат. Ольга Янович, сестра. Любомир, Ярослав і Марія Карпінські, Софія, Володимир, Марія і Мірослав Карпінські, внуки.